

115 ani de la nașterea Patriarhului Iustin Moiescu, parte din generația care a înnoit Teologia românească

Vrednicul de pomenire Patriarh Iustin Moiescu s-a născut cu 115 ani în urmă, în 5 martie 1910, la Cândești, în fostul județ Muscel (jud. Argeș de azi). Tatăl său și-a dat viața în Războiul de Reîntregire, astfel că el a rămas orfan de mic.

Ca elev seminarist, apoi ca student la București, a avut rezultate excepționale, astfel că, în anii 1930, a fost trimis de Patriarhul Miron să își continue studiile în Grecia.

Parcursul academic

În 1937, la 27 de ani, a devenit doctor în teologie al Universității din Atena cu o teză în limba greacă despre Evagrie din Pont, care este până în prezent un punct de referință în literatura academică.

Astfel, viitorul patriarh devenea parte a generației care a înnoit Teologia românească prin contribuții de valoare, alături Sf. Părinte Mărturisitor Dumitru Stăniloae și viitorul Arhiepiscop Antim Nica al Dunării de Jos.

A fost profesor de Limba latină la Seminarul Nifon din București (1937-1938), profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din

Varșovia (1938-1939), unde l-a înlocuit pe un celebru profesor, Nicolae Arseniev, iar în 1942 a câștigat un post titular la Facultatea de Teologie din Cernăuți. În 1946 s-a transferat la Facultatea de Teologie din București.

Darul arhieriei

A fost hirotonit diacon în 23 februarie 1956, de viitorul Patriarh Teoctist, pe atunci Episcop vicar patriarhal; a doua zi, a fost hirotonit preot celib de la celălalt Episcop vicar patriarhal, Antim Nica, iar în 26 februarie 1956, a fost ales Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Ardealului. A fost întronizat în 18 martie 1956, la Catedrala Mitropolitană din Sibiu.

A fost ales și întronizat Mitropolit al Moldovei și Sucevei în ianuarie 1957. În această calitate a realizat numeroase lucrări edilitare și a pus bazele unor muzee și colecții muzeale din cuprinsul Mitropoliei.

În 12 iunie 1977 a fost ales Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, devenind astfel al patrulea Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române.

Întronizarea a avut loc la Catedrala Patriarhală din București în 19 iunie 1977.

Activitate ziditoare de minte și suflet

În timpul păstoririi ca patriarh, a pus accent deosebit pe publicarea cuvântului care zidește. Au fost tipărite o nouă ediție sinodală a „Bibliei” (1982), o nouă ediție a „Noului Testament” (1979), manuale pentru învățământul teologic, teze de doctorat, cărți de cult și periodice bisericești, inclusiv buletinele comunităților ortodoxe române de peste hotare

Patriarhul Iustin Moiescu a inițiat colecția „Părinți și scriitori bisericești”, care dăinuie până în prezent la Editurile Patriarhiei Române, precum și colecția „Arta creștină în România”.

A trecut la cele veșnice în 31 iulie 1986, fiind înmormântat cu cinste în Catedrala Patriarhală.

Îndemn pastoral

„În sufletele noastre să nu se găsească sălaș pentru cugetele rele. Dimpotrivă, gândurile noastre să fie mereu îndreptate la «toate câte sunt adevărate, câte sunt smerite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt cinstite» (Filipeni 4.8); iar trupurile noastre să le ferim de orice necurăție, fiindcă prin întinarea cu păcat a unuia dintre noi, nu numai ființa se face nevrednică de a fi zidire în care locuiește Dumnezeu, dar se vatămă și curăția fraților noștri”, îndemna

Patriarhul Iustin.

Sursa foto: Ziarul Lumina

basilica.ro